

[John Vinther]

med en lille bemærkning om, at det jo er en smule morsomt, at vi nu nøjagtigt en uge efter, at vi her i salen behandlede et beslutningsforslag om indfødsret stillet af mit eget parti, Det Konservative Folkeparti, og Venstre, igen behandler et beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet. Det tyder på, at Fremskridtspartiet har haft travlt med at genfremsætte sit gamle beslutningsforslag, da man fandt ud af, at nu havde Venstre og Det Konservative Folkeparti også fremsat et.

Og det er da også gået en smule hurtigt med at genfremsætte beslutningsforslaget – måske lidt for hurtigt! Når man nærlæser bemærkningerne til beslutningsforslaget, bliver det i hvert fald klart, at det er skrevet, mens statsministeren hed Poul Schlüter, og at der ikke er blevet rettet på det siden.

Forslagsstillerne begår også den lille fejl, at man flere steder i bemærkningerne henviser til Indenrigsministeriet. Det er nu engang Justitsministeriet, der i dag er ressortministerium. Måske skulle Fremskridtspartiet have tygget lidt mere på bemærkningerne, inden man genfremsatte forslaget.

Og lad mig så afsløre, at Det Konservative Folkeparti ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget. For nøjagtig en uge siden, under behandlingen af vores eget beslutningsforslag, havde jeg lejlighed til på et tidspunkt under debatten at sige, at for Det Konservative Folkeparti er det ikke afgørende, om der er mange eller få, der bliver danske statsborgere. Faktisk kan jeg heller ikke lade være med at føle mig en smule smigret over, at så mange mennesker ønsker at blive danske statsborgere. Det tager jeg som udtryk for den opfattelse blandt dem, der søger om statsborgerskab, at de betragter det danske statsborgerskab som noget særligt og som noget værdifuldt, der er værd at stræbe efter.

Den opfattelse deler jeg fuldt ud med de mange ansøgere. Vi betragter det danske statsborgerskab som noget særligt og som noget værdifuldt. Og her når vi så frem til det, der er afgørende for Det Konservative Folkeparti: Det danske statsborgerskab er et blå stempel. Det skal man kun give til de personer, der har tilstræbt at blive godt integreret i det danske samfund, og til personer, der ved deres opførelse har vist, at de vil være et godt aktiv for det danske samfund. Det skal man ikke give til

personer, der er kriminelle, det skal man ikke give til personer, der ikke behersker det danske sprog, og det skal man ikke give til personer, der bærer rundt på en stor offentlig gældsbyrde.

Derfor ønsker vi naturligvis nogle opstramninger, og det får vi jo lejlighed til at drøfte nærmere under behandlingen af det næste beslutningsforslag. Det er afgørende for Det Konservative Folkeparti, at de, der får dansk statsborgerskab, har gjort sig fortjent til det, ikke om det drejer sig om mange eller om få.

På det grundlag skal jeg således på Det Konservative Folkepartis vegne afvise beslutningsforslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Med dette beslutningsforslag ønsker Fremskridtspartiet at begrænse antallet af udenlandske statsborgere, der tildeles dansk statsborgerskab, med en kvoteordning. Kvoteordningen skal træde i kraft i kalenderåret 1995, og dens udgangspunkt skulle være 1.000 personer årligt med mulighed for at ændre dette tal, når Folketinget mente, at der var behov herfor.

Venstre mener ikke, at en kvoteordning er den rigtige metode til at begrænse antallet af personer, der får tildelt dansk statsborgerskab. Vi ønsker at fokusere på betingelserne for opnåelse af det, og derfor har vi også sammen med De Konservative været med til at foreslå stramninger i reglerne for tildeling af dansk statsborgerskab.

Vi er således enige i, at der i dag stilles for små krav til personer, der ansøger om dansk statsborgerskab, når det gælder lovlighed, sprogfærdigheder og økonomisk selvforsørgelse; men vi mener altså ikke, at en kvoteordning er nogen god løsning.

Birthe Hansen (SF):

Som nogle af de tidligere ordførere allerede har været inde på, er dette forslag jo en genfremsættelse – for ikke at sige at det er alle gode gange tre.

Beslutningsforslaget blev fremsat første gang i samlingen 1991-92, hvor det ikke nåede at komme til første behandling, og det blev genfremsat sidste forår, hvor alle afviste det, bortset fra Fremskridtspartiet selv, og nu står vi med nøjagtig det samme forslag for tredje gang.